

AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI ARAD

SILVICULTURA DURABILĂ

Protejarea și gestionarea durabilă a pădurilor sunt esențiale pentru a combate schimbările climatice. Pe lângă rolul lor de a combate schimbările climatice, pădurile au și o funcție economică și socială, așa încât diferitele lor roluri trebuie armonizate.

Pădurile au o valoare socială, economică și de mediu importantă. Pădurile ocupă 43% din suprafața terestră din UE, iar 80 % din biodiversitatea terestră se regăsește în păduri. Dacă sunt sănătoase, pădurile sunt esențiale pentru a combate schimbările climatice la nivel mondial, deoarece captează dioxidul de carbon din atmosferă. Pădurile din UE absorb echivalentul a 8,9% din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniunea Europeană în fiecare an. În calitate de rezervoare de carbon, ele sunt importante pentru a atinge obiectivele Uniunii legate de neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon. Prin urmare, trebuie să protejăm atât pădurile, cât și comunitățile care depind de ele.

Cauzele defrișărilor

Defrișările au loc într-un ritm alarmant în întreaga lume și duc la eliberarea de gaze cu efect de seră și la pierderea biodiversității.

Există o legătură clară între defrișare și cererea internațională de produse a căror extracție sau producție contribuie la defrișări și la degradare la nivel mondial. Uniunea este un mare importator de astfel de produse. Prin urmare, poate contribui la reducerea defrișărilor la nivel mondial prin strategia sa comercială.

Exploatarea ilegală a pădurilor agravează problema.

Schimbările climatice și pierderea biodiversității generează secete, inundații și incendii mai puternice, care conduc la și mai multe defrișări și exacerbează astfel schimbările climatice.

Gestionarea durabilă a pădurilor duce la un echilibru între impactul economic și social al silviculturii și obiectivele de mediu care îmbunătățesc starea pădurilor și cresc capacitatea lor de adaptare la condițiile climatice în schimbare.

Gestionarea durabilă a pădurilor poate contribui la atenuarea schimbărilor climatice și sprijini, în același timp, un sector economic esențial.

Se dorește a fi luate măsuri mai eficiente împotriva exploatării ilegale a pădurilor și eliminarea bunurilor produse sau plantate pe foste zone forestiere din lanțurile de aprovizionare ale UE.

Se vor stabili obiective obligatorii de protejare și refacere a ecosistemelor forestiere, în special pentru pădurile virgine (cele care nu au avut mult de suferit în ultima perioadă în urma activităților desfășurate de oameni).

Ce este silvicultura

Termenul de silvicultură are la bază două cuvinte de origine latină: silva-silvae - pădure și cultura-culturae - cultivare.

Silvicultura poate fi definită ca *“știință care se ocupă cu studiul culturii, amenajării și exploatării pădurilor”*, sau *“ca ramură a economiei forestiere care cuprinde amenajarea și protecția patrimoniului forestier, asigurând materia primă pentru industria forestieră.”*

Când vorbim despre silvicultură, vorbim în principal despre *pădure și fond forestier*.

Sunt considerate păduri, terenurile cu o suprafață de cel puțin 0.25 ha, acoperite cu arbori. arborii trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.

Pădurile, împreună cu terenurile destinate împăduririi, care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive, formează fondul forestier.

Silvicultura este compusă din două părți distincte:

Silvobiologia (biologia pădurii, silvologia), care se ocupă cu studiul pădurii din punctul de vedere al organizării și funcționării acesteia.

Silvotehnica (sau silvicultura aplicată), care studiază metodele tehnice folosite pentru întemeierea (regenerarea), îngrijirea-conducerea și exploatarea-regenerarea pădurii în conformitate cu natura acesteia și cu sarcinile gospodăriei silvice.

Obiectul silviculturii este pădurea, deoarece aceasta stă în centrul preocupărilor întregului sector forestier.

Pădurea reprezintă o sursă importantă de materii prime, care sunt utilizate în toate ramurile economice. Convențional, materiile prime produse de pădure sunt împărțite în două categorii: produse lemnoase și produse nelemnoase (produse accesorii). Printr-o gestiune adecvată a fondului forestier, prin tehnicile și lucrările specifice silvice, calitatea și cantitatea acestor produse poate fi mult superioară.

De multă vreme se consideră că lemnul este produsul principal al pădurii deoarece are numeroase întrebuințări și folosințe, incluzând lemnul de lucru (de rezonanță, pentru furnire, construcții etc.), lemnul de foc și chiar resturile (crăci, cioate, frunze) care pot fi folosite cu diverse scopuri (tocătură, piese de mobilier unice, unelte, accesorii ș.a.).

Este evident că unul dintre scopurile principale ale silviculturii este producerea a cât mai mult lemn de lucru, cu o mai mare valoare de întrebuințare.

Produsele nelemnoase sunt reprezentate de toate celelalte produse vegetale sau animale ale pădurii, și anume vânatul, coaja, coloranții, rășina, fructele de pădure, florile, plantele medicinale, ciupercile, etc. Produsele nelemnoase au reprezentat încă de la începuturile silviculturii, principalul produs al pădurilor, mai ales vânatul. Deși se folosesc pe scară largă în numeroase industrii (chimică, farmaceutică, alimentară, etc.), acestea au fost și sunt frecvent subevaluate, desi au un mare potențial economic.

Rolul silviculturii este de a pune în valoare diverse produse și servicii ale pădurii, conform diferitelor interese, prezente și viitoare, ale societății, atât de natură socială cât și de natură economică.

Silvicultura poate îmbunătății (sau dimpotrivă, degrada) rolurile și efectele pe care pădurea le are asupra mediului înconjurător și al societății:

- pădurea este o sursă de materii prime (produsele lemnoase - lemn de lucru și lemn de foc - sursă de energie- dar și produsele nelemnoase - sursă de hrană);
- oferă locuri de muncă pentru localnici;
- restabilirea funcției ecosistemului - întârzierea/stoparea degradării, eroziunii și alunecărilor de teren;
- pădurea are rolul de a proteja apele, prin menținerea unei cantități de apă din precipitații și împiedicarea formării aluviunilor;
- ameliorarea efectelor climatice (reducerea extremelor de temperature, reglarea precipitațiilor etc);
- pădurea oferă habitate pentru plante și animale;
- pădurea are un rol igienic asupra aerului - reduce poluarea, absoarbe CO2 și elimină oxigen prin procesul de fotosinteză;
- pădurea are rol estetic, îmbunătățind peisajul unei regiuni;
- pădurea are și un rol social, pădure și omul având o strânsă legătură încă de la începutul timpurilor.

Silvicultura, în sine, este importantă deoarece asigură continuitate pădurii și a resurselor oferite de aceasta printr-o gestiune sustenabilă, realizată prin lucrările specifice fiecărui stadiu de dezvoltare, având la bază ideea că toată lumea să poată beneficia de ceea ce pădurea poate oferi.

Fără o silvicultură adecvată, toate avantajele menționate anterior s-ar realiza în mod natural pe o perioadă mult mai mare de timp, sau nu se pot realiza deloc fără intervenția umană.

Tipuri de păduri în România

România este recunoscută pentru diversitatea sa naturală și este acoperită în mare parte de păduri. Există mai multe tipuri de păduri în România, fiecare având caracteristici și specii vegetale specifice.

Pădurile de foioase: Acestea sunt cele mai comune tipuri de păduri în România și se găsesc predominant în Muntenia, Moldova și Transilvania. Aceste păduri sunt compuse în principal din arbori cu frunze largi precum fagul, stejarul, ulmul și carpenul. Ele oferă habitatul perfect pentru multe specii de animale și sunt adesea spectaculoase în timpul sezonului de toamnă, când frunzele se colorează în nuanțe de roșu, galben și portocaliu.

Pădurile de conifere: Aceste păduri se găsesc în principal în Carpații Orientali și Meridionali, dar pot fi întâlnite și în alte regiuni montane ale țării. Ele sunt compuse în principal din pini, brad, molid și larice. Acest tip de pădure este adaptat la condițiile reci și oferă adăpost multor specii de animale

precum capra neagră și cerbul carpatin. Pădurile de conifere oferă și resurse importante, cum ar fi lemnul și rășina.

Pădurile de stepă: Acestea sunt pădurile care se găsesc în câmpii și zone deschise din estul și sud-estul țării. Ele sunt compuse în principal din arbori cu frunze mici și arbuști, cum ar fi salcia, sălcia și cireșul sălbatic. Acest tip de pădure este adaptat la condițiile secetoase și este important pentru conservarea biodiversității și a ecosistemelor din aceste zone.

Pădurile de luncă: Aceste păduri se găsesc adesea în apropierea râurilor și se caracterizează prin prezența arborilor cu frunze largi cum ar fi plopul, salcia și arțarul. Ele joacă un rol important în protejarea malurilor râurilor, împiedicând eroziunea și asigurând habitatul pentru multe specii de plante și animale acvatice.

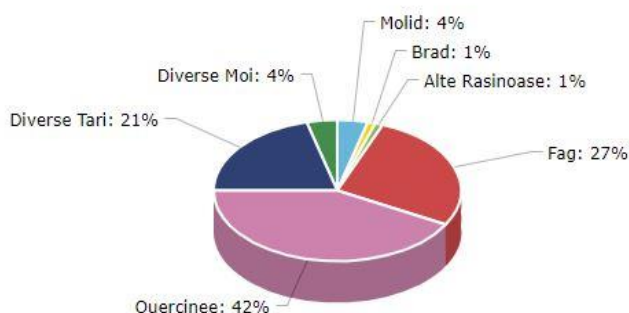
Pădurile de munte: Aceste păduri sunt localizate în zonele montane din țară și sunt compuse în principal din conifere, cum ar fi bradul, molidul și pinul. Ele sunt adaptate la condițiile dure și au un rol crucial în protejarea solului împotriva eroziunii și în menținerea regimului hidrologic al zonelor montane.

Acestea sunt doar câteva dintre tipurile de păduri pe care le găsim în România. Fiecare tip are propriile sale caracteristici și valoare ecologică, contribuind la biodiversitatea și frumusețea naturală a țării. Este important să protejăm și să conservăm aceste ecosisteme pentru a păstra bogăția și sănătatea mediului înconjurător.

Aspecte generale privind fondul forestier, proprietate publică a statului Român, în județul Arad
Suprafața totală a fondului forestier administrat de Direcția Silvică Arad, prin cele zece ocoale silvice este de 101.672 ha, ceea ce reprezintă aproximativ 13% din suprafața județului Arad. Din suprafața totală a fondului forestier, 98.748 ha reprezintă păduri, iar 2924 ha alte terenuri. Rășinoasele (Molid, Brad, alte rășinoase) reprezintă 6% din suprafața fondului forestier, aproximativ 5462 ha.

Foioasele (Fag, Quercinee, Diverse tari, Diverse moi) reprezintă 94% din suprafața fondului forestier, aproximativ 93.286 ha.

Repartizarea pe grupe de specii

Posibilitatea anuală este de:

- principale 257.290 mc
- secundare 59.760 mc
- igiena 38.964 mc

Forma de relief pe care se afla fondul forestier este câmpie, deal și munte.

Suprafața fondului forestier al Direcției Silvice Arad, se suprapune și peste siturile Natura 2000;

Pe lângă aceste suprafețe, în județul Arad mai sunt zece ocoale de regim, suprafața fondului forestier aferent acestora fiind de 112,083 ha.

Suprafața totală a fondului forestier pe raza județului Arad este 213,176 ha.

Suprafața de păduri inventariată în anul 2022 în județul Arad - total 208,771 ha, din care aparținătoare ROMSILVA 98,212 ha, iar proprietate privată 110559 ha.

Întocmit

Dănoiu Dana Monica - director executiv APM Arad

Martie 2024